

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rusko posojilo in Nemci.

Upisovanje na novo rusko posojilo bode se v kratkem pričelo v Parizu, to je okolu sredine tekočega meseca. Na čelu tega podjetja stojijo tri najuglednejše Pariške banke. Ta financijska operacija ne bode se upotrebila na konverzijo kakih prejšnjih dolgov, nego bode čisto novčno posojilo. To potrjujejo vsi naši Dunajski židovski listi, ki ne morejo zatajiti svoje zle volje, da se je Rusiji posrečilo dognati to posojilo.

Nemška žurnalistika v „reihu“ je v tem oziru še veliko bolj na slabšem. Berolinski časopisi, razkoračili so se bili na široko, ko je bil prvič govor, da se bode Rusija ozrla po posojilu ter so izrekli, da se bode nemški narod protivil temu posojilu. Za trdno so bili preverjeni, da se pri tako važni finančni operaciji ne bode moglo prezirati Berolina, da se bode upisovanje posojila vršilo v Berolinu, če ne izključno vsaj večinoma.

A stvar zasukala se je vse drugače nego so si jo predstavljali oholi Nemci, meneči, da brez njih se ne more dognati ničesar. Ruski finančni minister Višnjegradski izjavil je odločno, da niti ne potrebuje nemških bank za to posojilo, katero bode dobil že drugod. Navzlic temu silijo se nekateri Berolinski bankirji tako rekoč naprej in hote s tem dokazati neko naklonjenost, za katero so se pa ruski mero-dajni krogi prav lepo zahvalili.

Čitati je bilo, da je nemški cesar očitno grajal postopanje teh nemških bankirjev, kateri bi morda s svojo nadležnostjo radi pokazali pred svetom, da brez nemškega kapitala ni mogoče dognati tako velikanskega posojila, kakor ga namerava vzeti baš sedaj Rusija. V Rusiji ne čudijo se samo tej nemški prisiljeni prijaznosti, nego mnogo listov se očitno posmehuje Nemcem, rekoč, čemu se urivajo s svojim kapitalom tam, kjer jih nikdo klical ni in jih tudi ne potrebuje.

Nemški listi zdaj ugibajo in si belijo glave, kaj bode Rusija počela z novim posojilom 500 milijonov rubljev. Boje se, da bi jih ne porabila v vojne svrhe. Rusija imela je sicer letošnje leto slabo letino v svoji državi, v mnogih gubernijah trpi ljudstvo pomanjkanje, glad in lakota tarata v

mnogih krajih širne Rusije narod. Iz tega sklepal je marsikateri neprijatelj Rusije, da se ji ne bode posrečilo dobiti v posojilo tako velike vsote.

Tako bi se morda bilo tudi res zgodilo, da določuje samo Berolin, ki je že jedenkrat tako temeljito pogorel, ko je še takrat vsemogočni kancelar Bismarck prizoril vojno proti ruskem rublju. Vse ni pomagalo nič, rubelj stoji danes bolje nego je stal poprej, mogočni nemški kancelar pa premišljuje v svoji samotni, kako vse mine na svetu. Vse njegove mahinacije in spletke neso imele nobenega trajnega uspeha in neso oškodovale ruske denarne moči.

Tako slavila bode brez dvoma Rusija tudi z novim posojilom novo zmago. Pripravnost in radosvoljnost francoskih najveljavnejših denarnih zavodov dokazuje, da sestanek v Kronstadtu ni bil samo prazna vojaška parada, nego da ima velike in globoko sezajoče posledice. Francoski denarni trg pokazal bode, da zaupa v financijsko moč svoje nove prijateljice Rusije in da bogata Francija vzmore tudi brez nemške pomoči pokriti rusko posojilo. Na vsak način bode odgovor, katerega bode dala financijska Francija, jako važen in tehten, če bode podprl to kar je malo poprej se ustanovilo in ukrepilo na političnem polju. In po vsem, kar se je godilo v poslednjem času, ni nobenega povoda dvomiti nad tem. Z živim zanimanjem zre torej vse v bližnjo bodočnost, ki bode skoro pokazala, je li so opravičene nade Rusije in kako bode Francija odgovorila na to zaupanje svoje prijateljice.

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 23. septembra 1891.

Jubilejska razstava.

IX.

(Razstava sadja in grozdja)

Zadnjo nedeljo, 27. septembra, otvorjena je bila svečano razstava sadja in grozdja. Predsednik eksekutivnega odbora, g. Vukotinić, rekel je pri tej priliki, da sadje ni samo lepo za oko, ampak tudi znamenito za trgovino in posebno koristno za gospodarje. Da se pokaže napredek v sadjarstvu in da se obodri občinstvo, da več skrbi posveti tej gospodarski stroki, za to je prirejena ta razstava.

Da je sadje zares lepo, prelepo za oko, o tem se vsak takoj prepriča, ko ustopi v razstavo. Prav lepa podoba odpre se mu tu pred očmi. Dvorana je ugodno okrašena z raznovrstnim zelenjem, s sadnega drevja, vinskimi trtami, pa tudi s bučinami vejami, a izmej tega zelenja, z okičenih štelež in mnogobrojnih miz, gleda nam nasproti krasno sadje v tisočeri barvah in mi kar obstojimo in se divimo tem krasotam, in slastno dišemo vsakovrstne dišave, ki nam jib zrak kakor na pozdrav nasproti nosi. Ko pa pristopimo in si bliže ogledamo pojedine zaklade te krasne razstave, se pa še bolj čudimo. Ljudje kar strmijo nad ogromno množino različnih vrst pojedinega sadja, jabolk, hrušek, breskev, sliv, posebno pa grozdja, in pa nad izvrstno kvaliteto posebno nekaterih vrst. Večini ljudij, ki pridejo semkaj občudovat krasno blago hrvatske sadjereje, še se sanjalo ni, da bi tako fina, debela in dišeča jabolka, hruške, slive in breskve mogle pri nas roditi, kakor jih tukaj na razstavi prvič vidijo. In res, naši javni zavodi, kakor „Pokušalište hrv. sl. gospodarskoga društva“, križevačka zem. „gospodarska i šumar. škola“, „Ratarnica v Požegi“, in neki privatni izvrstni pomologi storili so vse, kar se po umetni sadjereji in po razmerah podnebja v Hrvatski doseči more; za temi odlikovali so se tudi učitelji po deželi s šolskimi vrti in nekateri diletantije, ki so prav lepih rezultatov dosegli.

V sredini dvorane postavili so si nekateri izložitelji (Pfister, dr. Ivo Malin, grof Kulmer Miroslav, baron Rauch Gejza in trgovec Zagrebški Leskovac) sami posebne stalke, šteleže, v raznih oblikah, največ piramidi podobne, katere so okusno okrasili in napolnili s plemenitimi jabolki, hruškami, breskvami, slivami, grozdem in tudi drugim sadjem. Pri Pfisteru odlikujejo se velika jabolka Belle pontoise, pa tudi lepo sušeno sadje. Pri Malinovi piramidi, ki ima krasen baldahin od zelenega hojevja, občudujejo ljudje največ grozdje, vzgojeno na Ameriški podlagi, pa tudi posebno lepa jabolka: Calville — rumene in bele, tafetnice in reinette več vrsti. Rauchova piramida je posebno zanimiva: V dnu je raznovrstno sočivje, ameriški fižol, burgundska repa, čebula, česenj itd., zgoraj pa mnogovrstno sadje, domačo in lepo tuje sadje, presajeno v naše pod-

LISTEK.

„Zadnji list“.

Sardou na čitalničnem odru — odkrito izpovem, da me je to gledališko naznanilo presenetilo; obšla me je bojazen, da prva predstava v novi sezoni ne bode niti na čast našim igralcem, niti v korist „Dramatičnemu društvu“, a drage volje konstatujem, da je bil moj strah jalov. Predstava bila je dokaj boljša, nego sem se nadejal, ako tudi ne morem povsem pritrditi blagohotnim besedam časnikarskih poročevalcev.

Izmej vseh modernih dramatikov francoskih je baš Sardou najbolj francosko-naroden in tisti „esprit gaulois“, s katerim se Francozi tako radi ponašajo, je njemu lasten bolj nego kateremu koli drugemu pisatelju. Že pred tridesetimi leti je Francisque Sarcey karakterizoval Sardou-a kot pisatelja, katerega umotvori nikakor ne zadoščajo navadnim zahtevam dramatiške umetnosti, kajti dejanje samo ob sebi in njega logični razvoj in završetek, dramatična verodostojnost, vse to je Sardou-u stvar manjšega pomena; glavno skrb obrača na duhovit dialog in na efekt v posamnih prizorih, na krasne deko-

racije in bogate kostume, skratka na stvari, katere zanimajo gotovo zelo razvajene Parižane. Zlasti pa velja vse to o Sardou-a veseloigrab, o katerih bi se moglo reči, da so dramatizovane „causerie-e“, kakor jih pozna in čisla samo Francoz.

Tudi „Zadnji list“ je takšna igra. Pesnik ustvaril je dve osobi. Prosperja pl. Blocka in Suzano pl. Bric, dva tipa, srečno izbrana iz množine uzorov, katere je videti v Parizu, a virtuozi v dramatski tehniki sestavil je nekaj dejanja, kateremu ni drugega namena, nego podati glavnima osebam priliko nastopiti in plesti gracijozno svojo spletko. Psihološko motivirana igra to ni, kakor sploh Sardou-a ni soditi po naših od Nemcev slepo privzetih estetiških in dramatiških nazorih; to je literaren kavijar, ki prija le ljudem „fin de siècle“, nam pa postane kmalu zopern, ker smo vajeni kompaktne književne hrane, duhovitih dialogov in fino cizeliranih dovtipov pa še ne čislamo tako, kakor ondu, kjer se zmatra umetniško dovršeno uživanje življenja za končni smoter vsega bivanja.

Prosper pl. Block, pravi pravcati „roué“, povrnil se je z dolgega potovanja, s katerim je dostojno zaključil doseganje malo uzorno svoje življenje. Da si osigura brezskrbno bodočnost, ukrenil

je, osrečiti bogato in lepo gospodičino Marto pl. Crusolles, sestro gospe Vanhove. Prosper in gospa Vanhove sta dobra znanca, celo ljubila sta se nekdanj, toda še pred svatbo Klarisino z gospodom Titom pl. Vanhove-om. Le zadnje pismo, katero je pisala Klarisa svojemu Prosperju, ni prišlo v roke adresatu, nego ostalo skrito v neki sošici v salonu, ki je služila ljubimcema kot poštna tružica. Prosper si osvoji ta list ter ga namerja kot malo skrupulozen, širokovesten mož uporabiti proti nekdanji svoji ljubici, oziroma jo prisiliti, da dovoli v njega zakusko zvezo z Marto. Klarisa skuša dobiti ta list iz rok Prosperjevih, a ker jej to ni mogoče, naprosi svojo sorodnico, Parižanko Suzano, da jej pomaga. Lov na ta list je vsebina vsej igri, ki se konča z zaroko Prosperja in Suzane.

Dejanje v „Zadnjem listu“ je torej prav siromasno, vsa igra pa taka, da zahteva izbornih igralcev, sicer propade brezpogojno. Sardou a uspešno igrati je mogoče le rafiniranim glumcem, „Zadnji list“ je pa še toliko težji, ker ima le dve hvaležni ulogi, dočim so ostale, ako niso izvrstno predstavljene, skoraj smešne.

Ako torej nedeljska predstava ni povsem uga-jala, krive so temu razven slabostij igre same tudi

nebe, ki tukaj (v Lužnici pri Zagrebu) dobro uspeva; od njegovih jabolk imenovali bodemo vrsti reinette: ananas, biserke, rambourke (posebno debele), in vrsti calville-jabolka: Calville d' Anjou, italijansko kalvilko in rumeno kalvilko, in pa tudi: zlatno parmenko, jesensko rožmarinko; od njegovih brushek pa so posebno lepe: Beurré incomparable, Duchesse d' Angoulême (tepe debele), miel gris in citronove hruške. Leskovčeva razstava je posebno poučna: on nam je izložil plodove svojih sadnih dreves in vinskih trt, ki jih je prod petimi letmi zasadil na svojem posestvu na Prekrižji v Zagrebu in tu vidimo prav lepi uspeh tujih sadnih dreves presajenih na našo ilovnato zemljo; prav lepe so njegove vrste reinette — in calville — jabolka (prekrasna je reinette superbe), jabolka „Non plus ultra“, slovenske srčike in Cellini-jabolka; hruške so mu lepe: Gloire de Pomologie, debele žute Beurré Arenburg, Bonne Louise of Jessy in dr.; breskev je par tujih vrst, posebno lepih, „Souvenir de Java“ in „Malte de Paris“ in več lepih domačih vrst; od sliv omenili bodemo angleške debele in drobne „Demsohn-Monstré“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Češke razmere.

Odločno pobijanja Dunajskih punkcij in to od dosedanjih organov staročeške stranke, vzbudilo je veliko pozornost, zlasti v Dunajskih krogih, in čujejo se različni komentari. Mej drugim pripoveduje se tudi to, da je šklical Rieger baš pred cesarjevim posetom shod zaupnih mož staročeških in na tem shodu izrekla se je baje ogromna večina kar najodločneje proti češko-nemški spravi, kakor jo hoče siloma uveljaviti vlada. Stavil se je predlog, da naj vlada ravna z Dunajskimi punkcijami tako, kakor ogerska vlada s predlogom o reformi uprave, kateri predlog je bil vsprejet z veliko večino glasov. — Pred kratkim bil je tudi shod mladočeških zaupnih mož, o katerem se pravi, da se je bavil skoro izključno z govori mladočeškega poslanca prof. Masaryka. Nekaterniki predlagali so baje, da se izključi Masaryk iz stranke, kateri predlog se je pa po dolgih debatah odklonil, izreklo se je pa obžalovanje o njegovem javnem postopanju. Masaryk zagovarjal se je prav odločno, kažoč na to, da so v istem zmislu, kakor on, govorili tudi drugi mladočeški poslanci, zlasti Eym, Kaizl in Kramaf, toda navzočniki niso pustili obveljati njegovih razlaganj. Najboljša prijateljica Masarykova, poslanca Kaizl in Kramaf, se tega shoda nista udeležila. Masaryk izjavil je končno svoje obžalovanje, da ni v soglasji s strankinimi nazori ter obljubil, da se bode odlej ravnal po direktivih, ki je bode dajalo vodstvo stranke. Na tem shodu obravnavalo se je tudi o raznih drugih uprašanjih, zlasti se je pa sklenilo, storiti kar je mogoče 1. za slovansko idejo, 2. za državno pravo, in 3. postopati radikalneje nego doslej. Že prihodnje dni poročali bodo nekateri mladočeški poslanci svojim volilec o ukrepah tega shoda in se bode zlasti pokazalo, kako sodijo Mladočeški postopanje češkega namestnika o priliki cesarjevega poseta. Grof Thun skrbel je namreč zato, da ni bil nobeden mladočeških voditeljev povabljen na oficijelne slavnosti, kjer bi bil mogel priti v osobno dotiko s cesarjem. — Glasilo mladočeške stranke priobčilo je velezanimiv članek o politički bilanci cesarjevega potovanja po Češkem ter pravi mej drugim: „Kake so sedanje razmere na Češkem? Ali se je kaj storilo za mir v deželi? Ali se je te dni odpravil na-

naši nazori o dramatik, posebno pa naše gledališke razmere. Jemati je v pošte naš oder, na katerem je kolikor toliko dovršena igra v ensemble-u povsem nemogoča, borne dekoracije, oskromno razsvetljavo, kostume in naposled tudi umetniško preteklost naših igralcev, od katerih ne smemo zahtevati preveč.

Tudi v nedeljo storili so naši igralci, kar jim je bilo mogoče, a da so se malo bolje na pamet učili, uspeli bi bili še dokaj bolje, kajti baš v tej igri, ki je tako rekoč koncentrovana v dijalogu, je treba, da gre vse gladko in točno. Od igralca, ki svoje naloge ne zna, ni mogoče terjati, da govori nuansirano, kakor to zahteva igra, in to je nedostatek, ki smo ga v nedeljski predstavi močno čutili. Vsa igra se je preveč vulgarizirala, vse je bilo preveč po domače, in to ni bilo umestno. Brez ugovora najboljša bila je gospa Borštnikova, ki je res prava umetnica. Gospod Borštnik igral je izvrstno, toda malo preveč „sans gêne“, ne vemo zakaj; jeli hotel morda prestrojiti ulogo svojo, da ne bode preveč razlike mej njim in gg. Danilom in Perdonom ka-li? Omeniti bi bilo sicer še marsikaj, a vse to se da zboljšati, ako bodo igralci svoj poklic resno izvrševali in se marljivo vadili. M.

roden prepir, ki razjeda do kostij vse našo političko in gospodarsko življenje? Ne! Mej Čehi in Nemci na Češkem ostalo je vse tako, kakor je bilo prej. O spravi mej Čehi in Nemci govori se sicer jako mnogo, ne stori se pa ničesar. Mir in sprava sta mogoča le, ako se ponové vse narodne in državne pravice naroda češkega na Češkem, na Moravi in v Šleziji. Restitucija teh pravic razgnala ni vse one elemente, ki se želno ozirajo v Berlin, in uničila vse germanizatorske nakane.

Szapary in Apponyi.

Grof Szapary govoril je te dni v liberalnem klubu jako obširno o namenih vlade za prvo bodočnost in pri tej priliki tudi prav rezko odgovarjal večnemu ministrskemu kandidatu grofu Apponyiju, ki se je bil pred kratkim odločno izrekel proti sedanji vladi sploh in proti grofu Szaparyju napóse. Grof Szapary očital je svojemu nasprotniku, da se bori z nepoštenimi in kavalirja nedostojnimi sredstvi, pobijal Apponyijeve državniške teorije in razjašnjeval slušateljem svojim uzroke zbok katerih je krenil grof Apponyi drugim potom. Pobijal je tudi stališče opozicije glede upravne reforme in obsojal odločno nje parlamentarno taktiko, ki je deželi na škodo, narodu pa v sramoto.

Vnanje države.

Bolgarski ministri.

Bolgarski pravosodni minister Tončev odpoval se je svojemu mestu in je prevzel namesto njega upravo pravosodnega ministerstva Grekov, ki je zajedno minister vnanjih zadev. Gledé uzrokov temu nepričakovanemu odstopu Tončeva se še ne vé ničesar, nekateri trdó, da so nastale mej njim in Stambulovom osobne diferencije, dočim se z druge strani čuje, da se je umaknil Tončev, ker ne more in ne mara prevzeti odgovornosti za nasilno vladanje Stambulova. Razširja se tudi vest, da je odstopil Tončev, ker ga ne trpe narodni poslanci, kateri se snidejo v sobranje že prihodnji mesec.

Odkritje Garibaldijevega spomenika.

Dné 4. oktobra odkril se je v Niči spomenik Garibaldiju jako slovesno. Od Garibaldijeve obitelji navzočen je bil jedini general Canzio, mimo njega zbrali so se mnogi italijanski in francoski poslanci. Francoski govorniki naglašali so hvaležno zasluge Garibaldijeve, ki si jih je stekel za Francijo v dneih nesreče l. 1870. General Canzio oziral se je tudi na sedanjo in rekel, da so današnje razmere težavne, zlasti ker hoče vkupni sovražnik naroda italijanskega in francoskega zasejati mej njima razkol, kažoč na Rim, toda ta prizadevanja niso vredna velikosti, slave in misije, ki jo ima izpolniti Francija. Francoski žurnalist Ranc govoril je kot zastopnik republikanskega časopisja francoskega ter izjavil v imenu stranke republikanske, da odbija le-ta odločno sumičenje, kakor da bi hotela Francija ponoviti posvetno vladno papežu. Rekel je, da treba delati na to, da se bodo nesporazumljenja, ki so nastala mej Francijo in Italijo, zopet odstranila, zakaj konflikt mej tema dvema tako sorodnima si narodoma bi bil hudodelstvo doprinešeno svobodi in nezavisnosti narodov in vsej civilizaciji evropski. Končno govoril je finančni minister Rouvier, kažoč na idealno prijateljstvo, katero je nekdanje družilo Francijo in Italijo. Naglašal je, da je Garibaldi hrepel po tem, videti demokracijo močno in uplívno zaščitnico svobode, pravice in miru. Tudi Rouvier izrekel se je proti papežu kot posvetnemu vladarju, kar je posebno v Italiji naredilo jako dober utis.

Dopisi.

Iz Novega mesta 6. oktobra. [Izv. dop.]

Pri zaslišanji prič v zadevi obsojenih dijakov, zapisale so se izpovedi g. M. drugače nego jih je on storil, in se je moral zapisnik na njegovo odločno zahtevanje deloma izpremeniti. Posebno mnogo govoril je baje sin gostilničarja pri „solncu“, ki je bil nemšk turnar in sovraži strastno vse kar je slovenskega. Pri nas je zdaj, kakor da je proglašeno obsedno stanje. Po noči hodi šest žandarrov po mestu, a v ponedeljek so hodili tudi po dnevi. Gosp. vitez Schwarz hodi zvečer sam od gostilne do gostilne gledat, so li vse zaprte, ter posluša pri oknih in pri vratih kaj se v hiši govori. Gotovo ne pozna nemškega pregovora „der Horcher an der Wand“ itd. Žandarmi imado strogo povelje, „aretirati“ vsakega, kdor govori kakor koli o vitezu Schwarzu, kdor bi na kaj ugovarjal, proti temu smeti je rabiti orožje. Naš mestni zastop je razburjen do skrajnosti; mnogoletni naš župan g. dr. Poznik, ki si je pridobil za mesto velikih zaslug, odpoval se je županstvu in kakor se čuje odpoval se bode tudi ves mestni zastop in corpore. V nedeljo obsojen je bil po § 11. že omenjene cesarske naredbe izza Bachovih časov gosp. R...n na 14 dni zapora, ker je v neki gostilni govoril nekaj o sabljici viteza Schwarz in pel „Hej Slovani“, a vse mesto vedelo je že v soboto, da mu bode toliko zapora odmerjenega, kajti viteza Schwarz oproda Tazher pripovedoval je to vsakemu, kdor

ga je hotel poslušati. V nedeljo stopila sta iz gostilne pri „solncu“, dva jako čislana gospoda M. in T. — ter se v pogovoru nekaj smejala. Na krat priskoči vitez Schwarz z redarjem, jima očita, da sta njega zasmehovala in ju upraša po imenih. — V soboto priredila je naša Čitalnica krasno patrijotično slavnost, da praznuje cesarjev imendan. Schwarz seveda ni povabil nihče. Čemu neki! Zato jo je pa skupil poveljnik „garde“, kajti Schwarz ga je trdo prijel, zakaj ne igra godba po mestu in ko mu je povedal stotnik, da igra godba v čitalnici, kjer se slavi cesarjev rojstni dan, rekel je Schwarz: „Ali je čitalnica več, kakor cesar?“ — Kaj ni fletno tu v ljubem našem Novem mestu?“

Petindvajsetletnica čitalnice v Št. Vidu in Bl. Potočnikova slavnost.

(Konec.)

Došla je obilica telegramov in pozdravov iz raznih krajev. Ob 3. uri pričela se je vrtna veselica z vojaško godbo. A neugodno vreme kazilo je mnogo. Sploh se je obžalovalo, da se veselica ni priredila že prej, ker je bilo zaradi neugodno izbrana dneva (cesarjev god) mnogo uradnikov zadržanih.

Tudi iz Ljubljane došlo bi bilo mnogo narodnjakov, da se je slavnost vršila še v poletnem času, ko je bilo še ugodno sedeti na prostem. Tako pa je jesensko deževno vreme bilo popoldanski veselici na veliko kvar. Občinstvo bilo je omejeno na tesne notranje prostore in se veselica ni mogla vsled tega popolnoma razviti. Navzlic temu prodajale so se pridno številke za šaljivo loterijo in tudi knjižica „Blaž Potočnik“ spečevala se je prav povoljno.

Glavni del slavnosti popoldanske bila je „Beseda“, ki se je vršila prav lepo. Da so bili vsi prostori do zadnjega zasedeni, ni treba omenjati posebej. Pričela se je Beseda ob polu 7. uri. Pevske točke izvršile so se prav dobro in smo posebno občudovali krasne glasove brdkih pevk v mešanem zboru „Na planine“ in v narodnem mešanem četerospevu „Kje so moje rožice“. Slavnostni govor izvršil je na splošno zadovoljnost predsednik čitalnice g. S. Jovan. Vilharjevega „Mornarja“ zapel je g. Žirovnik z lepo donečim glasom prav krepko in je občinstvo odlikovalo pevca z živahnim odobravanjem. Moški zbor zapel je dva zbora, Nedvedovo „Zvezno“ in Vašakov „Moj dom“ prav dobro.

Konec Besedi bila je gluma „Oče so rekli, da le!“ V tej igri nastopili so stari znanci Št. Vidskega odra. Za Jerico in mesarja Debelca nismo dvomili, da dobro rešita svoji ulogi, kakor sta tudi res storila. Jako ljubki prikazni sta bili Avrora in Liza. Doroteja bila je povsem povoljna skrbna soproga. Dr. Ljuboslav in njegov netjak Dragotin bila sta popolnoma na svojem mestu. Izrekla se je splošna želja, da bi vrli diletantje Št. Vidski še večkrat se pokazali na odru. Po Besedi razvila se je živahna prosta zabava.

Tako je dostojno praznovala čitalnica Št. Vidška, ki je mej najstarejšimi čitalnicami na deželi, svoj petindvajsetletni obstanek in spomin svojega ustanovitelja, ki je spoznal, da so čitalnice in bralna društva koristna za probudo in omiko naroda. Takrat še ni bilo Mahničeve kuge, ki bi najraje ugonobila vsako še tako nedolžno in pošteno zabavo, kakor se prirejajo po naših čitalnicah. Naj bi čitalnica Št. Vidška našla mnogo posnemovalk, ki naj bi vse tako krepko napredovale, kakor je to storila ona v petindvajsetih letih svojega obstanka.

Domače stvari.

— (Prva Ljubljanska ženska poudružnica družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Petru) je imela dne 4. oktobra l. občni zbor. Udeležba je bila primerno mnogobrojna, celo iz oddaljenih mestnih oddelkov so došle slovensko čuteče dame. V načelništvo so izvoljene: Prvomestnica: gospa dr. Zarnikova, podpredsednica: gospa Trčkova, denarničarica in zapisničarica: vrtnarica Justina Lavričeva. — V imenu družbe sv. Cirila in Metoda je pozdravil navzočne osebno njen prvomestnik profesor Tomo Zupan ter razložil ob kratkem, kako in kje deluje ta družba, ki ima trojno zvezdo-vodnico pred očmi: Boga, cesarja, domovino. V tem zmislu naj bi delovali vsi člani. Gospa prvomestnica je jako spretno pričela in vodila zborovanje. Gospa Svetekova pa je spregovorila zelo

nauduševalnih in bodrilnih besedi do svojih tovarišic, ki so matere, da naj si prizadevajo vzgojiti svoje otroke v verskonarodnem duhu. Blagodejno je odsevalo na tem zborovanju, da so slovenske žene tako odločno kazale svojo narodno zavest ter podarjale, da se mora vzgoja voditi v duhu materinega jezika.

— (Zadružno starešinstvo) gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev itd. izročilo je po svojem predsedniku državnemu poslancu Ljubljanskega stolnega mesta, g. Josipu Kušarju, posebno spomenico, v kateri se prosi, naj g. poslanec deluje v državnem zboru na to, da se varujejo interesi gostilničarjev, kateri plačujejo jako mnogo davka in se naj posebno po državnih postavah omeji sedaj prosto prodajanje piva v steklenicah, katero prizadeva gostilničarjem jako mnogo škode. Gospod državni poslanec Josip Kušar je obljubil, da bode gotovo varoval koristi Ljubljanskih gostilničarjev in vsekdar deloval le v prosep tega jako važnega obrta. Ljubljanski gostilničarji smejo biti veseli, da imajo njih opravičenim zahtevam toliko naklonjenega državnega poslanca, nič manj pa, da zadružno starešinstvo zna varovati koristi stanu o pravem času, kajti zadeva o prodaji piva v steklenicah pride že v prvi seji državnega zbora dne 8. oktobra kot prva točka dnevnega reda na vrsto.

— (Kranjska hranilnica na Dunaji.) Z Dunaja se nam piše: Kranjska hranilnica kupila je tukaj hišo, obstoječo iz štirih traktov in vrtom na Mariahilferstrasse 107 za 550.000 gld. reci: petkratsto in petdeset tisoč goldinarjev. Hiša se dosedaj imenuje „Haydhoif“, a od sedaj imenovala se bode „Laibacherhoif“. V tej hiši je jako veliko strank, a večinoma vsi židje, le tri ali štiri stranke so kristijani. Oj ko bi „Slovenec“ vedel, v kaki namen se mnogih brunih slovenskih kuharic denar uporablja!

— (Izpred sodišča.) Glavna, obravnavna proti bivšemu blagajniku okrajne bolniške blagajnice Josipu Gecelju bode pred deželnim sodiščem zaradi hudodelstva izneverjenja dne 14. oktobra t. l.

— (Lepšanje stolnega mesta.) Trgovec g. A. E. Skaberne je pred kratkim kupil Pamerjevo hišo na Mestnem trgu ter jo zunaj in znotraj lepo ozaljšal, tako da je res na čast mestu. Posebno krasno izdelani sta prodajalnici g. Druškoviča in Skaberneta. Gospod Skaberne preselil se je zadnje dni s svojo trgovino z manufakturnim blagom v nove prostore, katere je, kakor že mnogo družin v našem mestu, priredil prav ukusno domači naš mizarški mojster gosp. Petrin in reči se more, da, kar se tiče prodajalnic v Ljubljani, ne zaostajamo ne za Gradcem, ne za Trstom.

— (Ali so na Kranjskem živinski semnji res prepovedani ali ne?) Piše se nam iz mesarskih krogov: Še zdaj ne vemo, ali so živinski semnji v nekaterih krajih res prepovedani zaradi raznih živinskih kug na parklih in na gobcih ali ne. Vemo samo, da se goni živina na razne sejme s „posi“ iz drugih krajev, in to v kraje, kateri doslej še nikakor niso okuženi. Ako se bode tako postopalo v naprej, da bode vsak „pos“ veljal, naj bode od tu ali tam, potem živinski kugi dolgo, ali nikdar ne bode konca. Kdo pa trpi škodo? V prvi vrsti občinstvo, katero kupuje meso, nič manj pa tudi mesarji! Tu bi bilo pač več opreznosti od strani javnih organov železi.

— (Dobava sukna.) C. in kr. vojno ministerstvo namerava si dobavo sukna za potrebe vojaških akademij, vojaških realk in vojaške sirotišnice zagotoviti za prihodnjih 6 let, t. j. od l. 1892 do l. 1897 potom pogodbe. Dotične ponudbe vložiti je najdalje do 30. novembra 1891 pri vojnem ministerstvu. Vzorcji za dobavo pogledajo se lahko v monturnem skladišču št. 1 v Brnu, od koder se proti plačilu tudi dopošljejo. Pogodbeni načrt pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Čitalnica v Šoštanji) priredi veselico v novih prostorih svojih v nedeljo 11. oktobra. Vspored je naslednji: 1. A. Nedvč: „Moja Avstrija“, moški zbor. 2. A. Nedvč: „Ljubezen in pomlad“, moški zbor s tenor-samospevom. 3. Dr. G. Ijavic: „Oblaku“, čveterospev. 4. F. A. Vogel: „Cigani“, moški zbor s tenor-samospevom. 5. A. Hajdrih: „Lastovki v slovo“, čveterospev. 6. A. Foerster: „Pjevajmo“, moški zbor. Mej vsako pesnijo igra godba iz Šmarija pod vodstvom g. Štef. Kovača. Po besedi ples. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Ustop-

nina za osebo 50 kr., za obitelj 1 gld., za kmetске ude 20 kr. Čisti dohodek za dijaško kuhinjo v Celji. Ustop imajo udje, vabljeni in po udih upeljeni gostje.

— (Puška repetirka) v uprašanjih in odgovorih, s slovarčkom c. in kr. vojakom v pouk. Spisal in založil Andrej Komel pl. Sočebčan, c. in kr. major v pokoju. S to knjižico obogatil je neumorno v tej stroki delujoči domoljubni pisatelj naše strokovno vojaško slovstvo. Cena lični 40 strani obsežajoči knjižici je 20 kr. Dobiva se pri izdajatelju v Gradci (Grazbachgasse 40) in po knjigarnah. Knjižici, ki razpravlja v umljivi domači besedi novo puško, pridejan je kratek slovarček nekaterih tehničnih izrazov pri repetirki navadnih. V kratkem izdal bode gosp. pisatelj „Poučilo o streljanji“.

— (Nov odvetnik v Trstu.) Gospod dr. G. Gregorin, dozdej odvetnik v Sežani, preselil se bode 1. decembra v Trst. Ker poznamo gosp. dr. Gregorina kot izbornega rodoljuba, bode Tržaški slovenski krogi gotovo radostno pozdravili njegov dohod.

— (Deputacija Zagrebških meščanov) pojde v Djakovo, da izroči škofu Strossmayerju posebno vabilo na razstavo. Deputacijo vodil bode trgovec g. Leskovic. Adreso podpisalo je nad tisoč meščanov. Darežljivost škofa in mnogi zavodi prosvete naredili so iz Zagreba stolno mesto vredno naroda, zato bi se meščanstvo štelo srečnim, da more lice v lice pozdraviti škofa v razstavi.

— (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozorjamo svoje čitatelje, da bode žrebanje že prihodnji teden.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. oktobra. Uradni listi naznajujo, da so sklicane delegacije za 9. novembra.

Dunaj 6. oktobra. Obastranska finančna ministra sta se zjediniła, da potegneta iz prometa bakrene novce po štiri krajcarje. Ob regulaciji valute kovali se bodo novci po pet krajcarjev iz nikeln.

Praga 6. oktobra. Po poročilih listov povišal je razpisano darilo 10.000 baron Leitenberger iz svojega za 2000 gld. Kdor ovadi napadnika Rosenthalskega, dobi torej 12.000 gld.

Milan 6. oktobra. Tu je razširjena govorica, da pojde kralj rumunski še v teku tedna v Berlin.

Rim 6. oktobra. Zadnji francoski romarji — kacijh 800 — odpeljali se danes zjutraj zgodaj z vlakom, ki jih je čakal zunaj mesta. Jeden uradnik ministerstva in policijski komisar bila navzoča. Odhod se vršil brez neredov.

London 6. oktobra. V „Times“ se poroča iz Peterburga, da bode ruski car prišel konec meseca oktobra v Berlin. Giers uredil bode baje svoj povratek tako, da se bode sešel s carjem v Berlinu.

Budimpešta 7. oktobra. V poslaniški zbornici finančni minister predložil državni proračun za l. 1882 in ekspozé. Skupni stroški 395,340.941 gld., skupni dohodki 395,353.936 gld., preostanka torej 12.995. Redni izdatki 368,100.562 gld. za 25,564.592 gld. več nego letos, prouzročeni po odkupu ogerskih prog avstro-ogerske državne železnice in povišanja skupnih izdatkov in budgeta deželne obrambe. Skupni donesek povišan za 1,082.740 gld. Dohodki 389.528.981 gld. za 26,038.643 gld. več nego letos, največ iz dohodkov državnih železnic. Višji dohodki finančnega portfeuillea nastavljeni z 4,074.020 gld., pri vinskem davku odpade 400.000 gl. pri konsumnem davku na pivo odpade 50.000 gld., nasproti pa so izdatni prirastki pri spiritu, mesovji, sladkorji, tabaku. Preostanek pri ordinariji znaša 21,428.479 gld. Izredne potrebščine z uštetimi izrednimi skupnimi izdatki so 27,240.379 gld., pokritje 5,824.955 gld., primanjkljaj 21,415.421 gld., tako da se skupni preostanek skrči na 12.995 gld. Ogerska prispevna vsota za skupne stroške za vnanje zastopnike določena na 6,664.123 gld.

Dunaj 7. oktobra. Cesar je izrazil pred odhodom v Mürzsteg princu Reussu, zastopajočemu na dopustu bivajočega württemberškega poslanika Mancklerja, svoje sožalovanje o priliki smrti kralja Karola. Manckler pride jutri.

London 7. oktobra. Vodja irske stranke Parnell umrl ponoči v Brightonu.

Razne vesti.

* (Nemško gledališče v Sarajevu.) Stolno mesto Bosne ima tudi jako dvomljivo srečo, da se je v njega sredo ugnezdila nemška muza, katere je tam doli menda toliko treba, kot petega kolesa pri vozu. Staro podrtijo, v kateri se je dozdaj igralo, bodo primerno predelali in prenovili, da bode imela dostojnejše zavetje. „Der Drang nach Osten“ kaže se tudi v tem slučaju.

* (Smrt grofa Esterhazyja.) Pokazalo se je, da je bil neopravičen sum, da bi bil grof Esterhazy žrtva kacega zločina. Vsoto 1093 gld. katero je imel saboj, našli so pozneje. Grof bil je jako varčen in se je vozil z vozom necega fijakerja, ki ga pa ni hotel peljati, ker ni imel zanesljivega voznika. Ker je pa grof le po vsej sili hotel peljati se, dal mu je fijaker 17letnega sorodnika za voznika in tako se je pripetila nesreča. Tudi konje in voz našli so drugi dan v Donavi.

* (Sneg v Srbiji.) Poroča se iz Srbije, da je zapadel tam strašen sneg. Vse soteske v Balkanih so nepristopne zaradi velicega snega. Pošta iz Lonca v Sofijo zastala je v Petrohanu. Brzojavna zveza mej Petrohanom in Ginci je podrt.

* (Nesreče na železnici.) Iz Madrida se poroča, da sta pri postaji Moncada na progi Valencija Betera zadela dva vlaka. Tri osebe so bile mrtve, pet pa ranjenih. Isti dan zadela sta dva osebna vlaka pri postaji Prag na progi od Lizbone do španske meje. Več oseb bilo je ranjenih.

Narodno-gospodarske stvari.

Slovenske posojilnice.

Po „Letopisu slovenskih posojilnic“, sestavil J. Lapajne, izdala „Zveza slovenskih posojilnic“.

(Dalje.)

Družniki slovenskih posojilnic.

Število družnikov se tako množi, kakor se pač množi število posojilnic. Od l. 1885. je število udov naraslo od 10.479 na 17.361 l. 1889, to število, katero kaže tudi lanski izkaz razun 45 družnikov, katere ima nabrežinska posojilnica. To število je v lauskem letu poskočilo zopet na 19.812.

To število je pa še večje, toda mi nismo mogli pri vsaki posojilnici števila udov poizvedeti. Iz računov, nam poslanih, ni vselej razvidno to. Po navadi je sicer v računih povedano število družnikov, toda vsaka posojilnica tega nema. Ima le broj deležev, ali pa samo svoto vseh deležev.

Pri nekaterih posojilnicah je letos manjše število udov — morebiti izvira to od todi, da se je l. 1889 vzelo število deležev, l. 1890 pa število družnikov.

Pri neki posojilnici je utegnila l. 1885. tiskovna pomota biti, ker sicer ne razumemo, zakaj bi se bil broj društvenikov v štirih letih za 2000 skrčil.

Nekatere posojilnice imajo dvovrstne družnike; jedni vzamejo glavne deleže, navadno po 100 gld., drugi opravilne deleže po 10, 5 ali 1 gld. Pri jedni posojilnici so opravilni deleži zopet dvovrstni. Kjer ni izkazano več vrst deležev, ondu obstoji jedna sama vrsta; navadno so ondu le opravilni (nizki) deleži.

Pri nekib (malo je takih) posojilnicah ostaja število družnikov nespremenjeno, t. j. ne vsprejemajo se več novi udje, ali pa se novim udom stavijo velike zapreke, terja se od njih silno visoka pristopnina. Če pa stari ud umrje, stopijo dediči na njegovo mesto. Denar morajo take posojilnice (menda sta samo 2) tudi neudom posojevati, ker novih udov ne vsprejemajo.

Poslovanje slovenskih posojilnic.

Poslovanje slovenskih posojilnic je v obče pravilno, pri mnogih celo uzorno. Predno začne posojilnica poslovati, store se vsi potrebni koraki, da se je postavi zadostilo. Sestavijo se pravila, ki se dajo v tisek, kakor hitro je zadruga pri deželnem (okrožnem) sodišči vpisana ali registrovana.

Posojilnice vsprejemajo ude in dovoljujejo posojilo v rednih sejah, katere ima načelstvo navadno jedenkrat v tednu. Vodijo se brez dvoma v redu in pravilno vse knjige, kakor je predpisano po trgovskih postavah. Na denar skrbno pazijo in pri posojilih in tožbah gledajo, da niti dolžniki, niti poroki (Glede porokov naj pri tej priliki omenimo, da je letos višje državno sodišče odločilo, da ako porok za dolžnika plača, lahko išče pri dolžniku odškodnino. Če je pa več porokov in le jeden plača, ne more ta porok plačnik terjati onih porokov, kateri niso nič plačali.) niso preveč poškodovani. Vse posojilnice so kolikor toliko marljivo nadzorovane; imajo že domače preglednike, (nekateri še dva nadzorovalna odbora), pa pridejo tudi c. kr. uradniki posojilnice pregledovat v nekib obzirih, n. pr. finančni komisarji, če so knjige, zadolžnice in menice kolekovane pravilno; davkarski uradniki se včasih glede neposrednih pristojbin prepričajo. Pri neki posojilnici so pregledovali tudi, če se resnično le udom posojuje in zastran razdelitve čistega dobička. Pregledovanje dolžnih pisem in menic zastran kolekovanja se pa pri neki posojilnici c. kr. finančnemu komisarju z ozirom na postavu od 13. decembra 1862 ni dovolilo. (Dalje prih.)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča željstno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-124)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gg. dopisnikom v Novem mestu. Prejeli smo dva dopisa, jednega nesmo mogli porabiti, — drugega v današnji številki morali smo skrajšati. — Obširen dopis iz drugega peresa prinesemo jutri.

Tujci:

6. oktobra.

Pri **Maličih**: Bergan, Neuman, Grünfeld, Merteus, Klerk, Parales, Köllner z Dunaja. — Locatelli iz Velike Kaniže. — Sušnik iz Kranja. — Fischer iz Budimpešte. — Witzinger iz Radgone. — Leskoscheg, grofica Attens, dr. Link iz Gradca. — Škoda iz Spljeta. — Markt iz Trbiža. — Hladik, Köstner iz Kočevja.

Pri **Stonu**: Gutman, Pörz iz Gradca. — Rosenberg iz Maribora. — Rossman, Napret, Haidinger, Trab, Nöwith, Luchanek z Dunaja. — Jurza s Ptuja. — Tassovac z Broda. — Ehrat, Antony, Lackenbacher iz Trsta. — Zanchetta iz Italije. — Stemar iz Siska. — Weitz iz Inomosta.

Pri **južnem kolodvoru**: Mauser, Goršič iz Gradca. — Germ z Dunaja. — Abeles iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Strukelj, Svetina, Rozman iz Novega mesta.

Tržne cene v Ljubljani
dne 7. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 77	Špeh povoječ, kgr.	64
Rež,	8 12	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno,	3
Oves,	3 09	Mleko, liter,	8
Ajda,	5 36	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 71	Telečje	58
Koruza,	5 30	Svinjako	56
Krompir,	2 23	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec,	40
Grah,	10	Golob	15
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 87
Maslo, kgr.	84	Slama,	2 14
Mast,	66	Drva trda, 4 □ metr.	7
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moškina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	737.8 mm.	11.6° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.7 mm.	18.8° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.6 mm.	11.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 13.9°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	91.10	91.10
Srebrna renta	90.90	90.90
Zlata renta	109.10	109.—
5% marena renta	102.10	102.20
Akcije narodne banke	1011.—	1011.—
Kreditne akcije	283.25	281.50
London	117.05	117.30
Srebro	—	—
Napol.	9.27 1/2	9.29 1/2
C. kr. cekini	5.56	5.57
Neuška marka	57.52 1/2	57.67
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaost. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	12
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. z. v.	—	220

Javna zahvala.

Ob priliki boleznin smrti nepozabljenega mi soproga, gospoda

AL. DEMONTE

c. kr. okr. sodnika

prejela sem toliko dokazov ljubeznivega sočutja, da mi ni mogoče vsacemu posebej zahvaliti se. Izrekam torej tem potom svojo najtoplejšo zahvalo pred duhovščini, slav. županstvom, slav. društvom, gg. uradnikom in posameznikom, kateri so položili vence na rakev in spremili do groba preljubljenega ranjcega.

Posebno pa se zahvaljujem gosp. zdravniku dr. Szolayskemu, kateri je z neutrudljivo požrtvovalnostjo noč in dan čuval pri bolniku, pred. gosp. dekanu Cibič-u za blagovoljno vodstvo pogreba in gg. sodnijakim uradnikom, kateri so mi v neizmerni nesreči toliko ljubeznivosti izkazali. Bog plati vsem!

V Ajdovščini, dne 5. oktobra 1891.

(847) **Marija vdova Demonte.**

Od pluga do krone.

Obširen zgodovinski roman,

zajet iz kranjske povestnice.

(745-21)

JOSIP KOS

c. kr. poštni asistent in n. a. poročnik

MINKA KOS ROJ. ŠUMI

poročena.

V Kranji, dne 7. oktobra 1891.

Mesto posebnih naznanil.

(842)

Stara

gostilničarska obrt

na jako obljudenem kraji stolnega mesta **Ljubljane** odda se takoj stalno ali pa po dogovoru v najem. — Natančneje se izve pri gosp. Ferdinandu Braunseisu, na Bregu št. 18. (823-2)

Cesarja Jožefa trg.

Samo do nedelje.

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer. (806-6)

F. Bayer-ja PANOPTIKUM.

Kuverte
uradne
in trgovske

(846) priporoča

„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Visoko provizijo,
stalno plačo,
predplačo

dam vsakomur, ki se hoče baviti s prodajo srečk in srečkinih knjižic na obroke.

Monjalnica H. Fuchs

Pešta, Fran Desakove ulice 12.

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456-17)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbora

risalnih skladnikov, risal itd.

Naznanilo.

Čast mi je javiti slav. občinstvu, da dospem za stalno prebivanje v Ljubljano dne 12. oktobra.

Z odličnim spoštovanjem

J. SCHWEIGER, zobozdravnik.

(838-1)

Naznanilo.

ANTON PRESKAR

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6

javlja slavnemu občinstvu najudaneje, da je otvoril svojo

(833-2)

trgovino z moškimi oblačili

ter prosi, upiraje se na svojo dolgoletno delovanje, obilih naročil.

Predposlednji teden.

Velika

Predposlednji teden.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev

(707-21)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri **J. C. MAYER-ju.**

LOZI po 1 gld.